

Bartholomeuskerk Beerta

In 2003 is de kerk overgedragen aan de Stichting Oude Groninger Kerken:

De Kerk krijgt een bruidsschat mee van de “Stichting onder de Linden.” Het geld werd gebruikt voor restauratie van het kerkinterieur in 2006.

De Kerk is bij Geloofsgemeenschap Beerta (later geloofsgemeenschap Reiderland, in 2019 PG De Dollert en sinds 2023 PG Oost Groningen) in gebruik geweest tot 16 november 2004.

Op die dag is tijdens een informele bijeenkomst, waarin de dhr. H. H. Hommes in bijzijn van dhr. G.J. Korte namens de kerkelijke gemeente een eerste woord schreef in ons gastenboek, de verantwoordelijkheid voor de kerk officieel overgedragen aan Plaatselijke Commissie Beerta van de Stichting Oude Groninger Kerken, afgekort Plc Beerta. Sinds december 2011 is het beheer overgegaan naar Dorpsbelangen Beerta.

De kerk wordt jaarlijks 1 keer in de zomer teruggehuurd voor een kerkdienst.

De kerk van Beerta is een laatgotische kerk.

De Beertsters moesten vanwege de oprukkende Dollard in de 15e eeuw uitkijken naar hoger gelegen gronden. De huidige kerk is gebouwd tussen 1506 en (vermoedelijk) 1508.

De stichtingsteen met het jaartal 1506 werd lange tijd verloren gewaand, maar bij restauratie in 1961 teruggevonden. De kerkbouw is mogelijk al eerder begonnen: de landerijen van de nieuwe kerk (der nyger kerken) worden vermeld in 1503.

Voor de kerkbouw werden vooral stenen gebruikt van de vervallen kerk van Ulsda, die na 1462 werd ontmanteld. Ook de brokken tufsteen die in de muren werden verwerkt, zullen afkomstig zijn uit Ulsda. Volgens een overlevering werden de stenen via een lange rij mensen doorgegeven totdat ze op hun nieuwe plek waren aangeland.

Dit strookt met andere historische gegevens: de 70-jarige edelman Boele Tiddinga uit Winschoten verklaarde in 1563 dat “Beerster kercke ao. 1504 mit Ulsder kercken steen getymmert was”.

De restanten van een ouder gebouw bevinden zich nog onder een kleidek ten oosten van het dorp.

De patroonheilige van Beerta was Bartholomeus; hij werd omstreeks 1609 om onbekende redenen vervangen door Laurentius, wiens afbeelding werd opgenomen in het kerspelzegel van Beerta en daarna in het gemeentewapen van Beerta.

De oorspronkelijke stenen gewelven zijn in 1783 ingestort, waarna men ze door een tongewelf verving. De losstaande kerktoeren dateert uit 1806. De toren heeft galmgaten met ronde bogen en een tentdak met daarop een open torenspits.

Bij de restauratie in 1961 werd de binnenkant van de kerk radicaal veranderd. Het oude hoogkoor kreeg weer de oude functie van liturgisch centrum (met een nieuwe Avondmaalstafel) en de nieuwe stoelen werden in de oude lengterichting (oost-west) geplaatst. In de oostgevel werden bij de restauratie een drietal door korfbogen afgedekte spaarnissen gevonden, een piscina bleek niet te vinden. Het houten tongewelf met de plafondrozetten en de zware zwart gemarmerde houten kooflijst met consoles werden in 1783 vervaardigd door J.G. Reusscher.

MEER gedetailleerde info

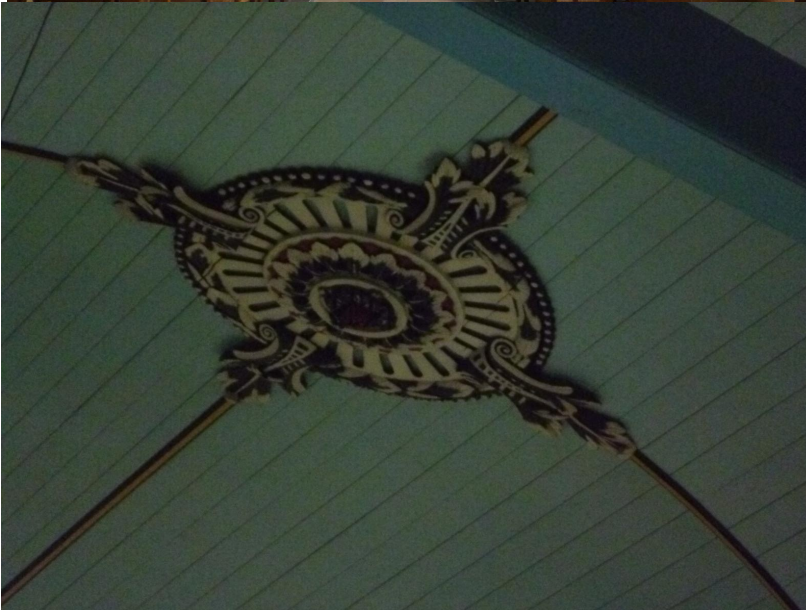
informatie:

Wikipedia

SOGK

NazatendeVries

Foto's van Marina Wijnmaalen